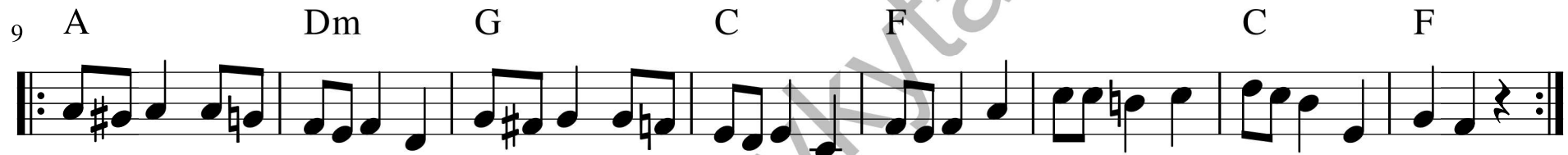
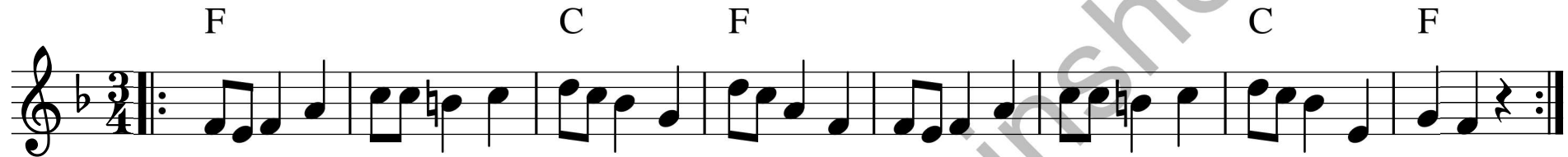

Błotka lube / Hóre módry

Lausitz/Böhmen*

1. Błotka lube, ja was znaju,
ja som zasej w serbskem kraju,
žož su móje pšijašele,
strusackow tak wjele.
Ja was witam, rědne póla,
ja ší witam, rědna góla,
tud jo mója radosć wuša,
wjasele ma duša.

2. Oh, něnt shyšym serbska słowna,
to jo za mnjo radosć nowa,
kužde serbske póstrowenje
jo mě wochłóženje.
Serbske bratši wuzwóluju,
we dušy jich wupóškuju,
serbske duše lubowane,
bužćo wuwitane.

3. Wjasele mě žinsa kwišo,
wšykno mě do dušy pišo,
Doma, doma sy ty zasej,
oh te glucne casy.
Kake mócne wuwitanje,
kake zbóžne dybotanje,
až som zasej w serbskem kraju,
žož mě lubo maju.

*Melodie im Towaršny Spěwnik, S. 346, dort mit obersorbischem Text (Hóre módry), ursprünglich aus Böhmen, diese niedersorbische Textversion irgendwann gelernt auf dem Niedersorbischen Gymnasium in Cottbus.

Eine Ode an die Sorbische Heimat. Błotka = Die blauen Berge, Landschaft in der Oberlausitz